

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/7/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119309754
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2021:6119309754.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudcom JUDr. Danielom Marciánom v spore žalobcu Pozemkové spoločenstvo urbariátu v Liptovskej Sielnici, so sídlom Liptovská Sielnica č. 196, IČO : 37911155, zastúpeného JUDr. Ľubomírom Urbanom, advokátom so sídlom J. M. Geromettu 146/1, Žilina proti žalovanej J. D., nar. XX. X. XXXX, s trvalým pobytom P. X. N. XXXX/X, O. D.Á., zastúpenej M.. G. D., nar. XX. XX. XXXX, s trvalým pobytom L. XXX/X, O. D., o zaplatenie 1.401,07 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.401,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.401,07 eur od 20. 3. 2019 do zaplatenia, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnom rozsahu žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á voči žalovanej n á r o k na náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou na Okresnú súd Banská Bystrica 12. 6. 2019 a postúpenou na tunajší súd 21. 2. 2020 (č.l. 7 až 9) sa žalobca domáhal rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 1.401,07 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.401,07 eur od 14. 6. 2018 do zaplatenia. Tento žalobný návrh odôvodnil tým, že 13. 6. 2018 zrealizoval zo svojho bankového účtu IBAN : H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX mylnú platbu vo výške 1.401,07 eur v prospech účtu IBAN : H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Následne, zistiac tento omyl žalobca kontaktoval banku a požiadal ju o upovedomenie vlastníka účtu, na ktorý bola omylom platba zaslaná. Vzhľadom na to, že žalovaná túto platbu žalobcovi nevrátila, zaslala banka žalobcovi požadované identifikačné údaje žalovanej ako majiteľa tohto účtu. Dňa 23. 3. 2019 zaslal žalobca žalovanej výzvu na vrátenie mylnej platby (pokus o zmier), na ktorú žalovaná doteraz nereagovala a finančné prostriedky nevrátila. Pri tejto mylnej platbe absentuje akýkoľvek právny dôvod, a preto je žalovaná povinná sumu 1.401,07 eur žalobcovi vrátiť z titulu bezdôvodného obohatenia podľa § 451 Občianskeho zákonníka.

2. Dňa 4. 7. 2019 vydal Okresný súd Banská Bystrica platobný rozkaz, sp. zn. : 28Up/737/2019, voči ktorému 30. 8. 2019 podala žalovaná odpor (č.l. 29 až 30), ktorý odôvodnila tým, že bola najväčším podielnikom žalobcu, ktorým sa stala v dôsledku dedenia. Poukázala na to, že vyplácanie dividend z hospodárskeho výsledku pre jednotlivých podielnikov bolo vždy poukazované na ich účet. Žalovaná všetky svoje zdedené podiely darovala svojmu bratovi IP.. G. D., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX/X, O. D., a to darovacou zmluvou z 15. 3. 2019. Na valnom zhromaždení žalobcu konanom 27. 4. 2019 už bol M.. G. D. právoplatným majiteľom darovaných podielov a členom žalobcu. Na tomto zhromaždení mu však svojvoľným rozhodnutím člena výboru povereného vedením valného zhromaždenia I.. U.

nebolo umožnené kandidovať do výboru pozemkového spoločenstva, čím boli porušené jeho práva. Na tomto zhromaždení mu nikto zo spoločenstva nepovedal o nezrovnalostiach, pre ktoré žalujú jeho sestru v tomto konaní. Ani keď 31. 5. 2019 šiel M.. G. D. zaniešať právoplatné potvrdenie o vklade vlastníctva k podielom nadobudnutým od žalovanej mu predseda pozemkového spoločenstva nepovedal nič o nezrovnalostiach, ktoré by bolo potrebné dať na pravú mieru. Nikto mu nič nepovedal ani pri ďalších príležitostiach, kedy bol v kontakte s členmi výboru žalobcu. Žalovaná tiež poukázala na viaceré incidenty s členmi výboru pozemkového spoločenstva a členmi pozemkového spoločenstva, ktorými chcela poukázať na negatívne vzťahy medzi jej rodinou a týmito osobami. Žalovaná zdôraznila, že od žalobcu nič nežiadala a nemala vedomosť o tom, že niečo dostala (mimo rámca podielu za hospodársky výsledok.) Taktiež poukázala na to, že až po roku si v spoločenstve spomenuli, že urobili chybu. Žalovaná tiež spochybnila nárok žalobcu na úroky z omeškania a jeho výšku vzhľadom na obvyklé úrokové sadzby v bankách. Žalovaná vyslovila presvedčenie, že cieľom žaloby je očierniť jej rodinu a že ju zámerne priviedli do omylu, aby mohli na ňu podať žalobu.

3. V replike (č.l. 41) žalobca uviedol, že žalovaná vo svojom vyjadrení k žalobe (odpore voči platobnému rozkazu) uvádza tvrdenia, ktoré sú bez právneho významu k uplatnenému nároku, nakoľko predmetom konania je vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu mylnej platby na účet žalovanej, a preto akékoľvek tvrdenia ohľadom medziľudských vzťahov a vlastníctva k spoluvlastníckym podielom sú z hľadiska prejednávanej veci irelevantné. Vzhľadom na bezpredmetné vyjadrenia v odpore žalobca spochybnil spôsobilosť zástupcu žalovanej zastupovať žalovanú v tomto spore.

4. V duplike z 9. 3. 2020, doručenej na tunajší súd 10. 3. 2020 (č.l. 96) žalovaná uviedla, že repliku považuje za arogantnú a účelovú. Zopakovala, že žalobca ju a jej rodinu „mylnou“ platbou vedome uviedol do omylu, čím by podľa nej mohla byť naplnená skutková podstata podľa § 221 Trestného zákona. Potvrdzovať by to mala aj skutočnosť, že žalobca nemal záujem dať túto platbu na pravú mieru ihneď, ale až po roku, čo tiež svedčí o jeho nezodpovednosti. Odmietol, že ním uvádzané medziľudské vzťahy sú irelevantné. Podielové spoluvlastníctvo majetku v pozemkových spoločenstvách je založené aj na veľmi nadštandardných medziľudských vzťahoch medzi podielníkmi. Odmietla, že by ona alebo jej rodina mala záujem na obohatení sa za „mylnú“ platbu. Darovaním podielov od sestry sa stal členom žalobcu, avšak nebola mu poukázaná suma za jeho podiely vyplývajúca z valným zhromaždením schválenej finančnej čiastky, čím došlo k porušeniu jeho vlastníckych práva, a nie je pritom jediný. Pre žalobcu tiež vykonával práce týkajúce sa videozáznamov o lesoch a bol 10 mesiacov členom lesnej stráže, za čo mal dostať odmenu, k čomu však nedošlo.

5. Na pojednávaní 8. 7. 2020 poukázal žalobca na svoje doterajšie písomné vyjadrenia, pričom pokiaľ ide o zdroj peňažných prostriedkov, ktoré sa uplatňujú v tomto konaní z titulu bezdôvodného obohatenia vo výške 1.401,07 eur uviedol, že ide o časť dividend, ktoré boli určené na vyplatenie členom pozemkového spoločenstva, konkrétne šlo o sumu, ktorá mala byť vyplatená menovcovi žalovanej s priezviskom D., ale došlo k omylu pri tejto výplate. K veci samej ďalej uviedol, že mylná platba bola označená ako „M.. D. J.“, čo nie je ani zástupca žalovanej ani žalovaná, ale ide o menovca, ktorý bol v rámci zoznamu členov uvedený niekde medzi nimi, z čoho vyplýva, že platba nebola adresovaná ani žalovanej a ani jej zástupcovi. Osobné vzťahy, či nároky v rámci spoločenstva, na ktoré poukázala žalovaná nie sú v tomto konaní vôbec relevantné. Na záver poukázal žalobca na to, že žalovaná v záverečnej reči vôbec nepoprela oprávnenosť jeho nároku.

6. Žalovaná na pojednávaní 8. 7. 2020 uviedla, že je „D.“ a menovec v prospech, ktorého mala byť podľa žalobcu platba určená je „D.“, a to je podľa nej podstatný rozdiel. Dňa 29. 5. 2017 bola uzatvorená dohoda o zasielaní dividend, v rámci ktorej došlo k dojednaniu, že dividendy budú zasielané na tento účet žalovanej. Žalovaná sa následne počudovala nad tým, že okolnosť mylného zaslania dividend na tento účet nebola oznámená aj jej zástupcovi, keďže on mal takisto právo vedieť, čo sa na tento účet zasiela. Zlé medziľudské vzťahy súvisia s tým, že pred 10 rokmi zástupca žalovanej prvýkrát upozornil na zlé hospodárenie v pozemkovom spoločenstve, za čo bol následne očiernovaný a postihovaný. Predmetná platba bola na tento účet vyplatená zámerne, žalovaná nerozumie prečo ju orgány spoločenstva v tejto súvislosti nekontaktovali. Žalobca dokonca v tejto veci nekonal skoro 10 mesiacov. Zástupca žalovanej sa stal vlastníkom podielov (žalovanej) v spoločenstve 24. 4. 2019, čo potvrdil aj Okresný úrad, katastrálny odbor, a keď túto skutočnosť zástupca žalovanej oznámil žalobcovi, nikto mu ani nespomenul, že došlo k nejakému mylnému vyplateniu peňazí. Žalovaná odmietla vyjadrenia, že jej zástupca je domnelým vlastníkom, resp. že je nespôsobilým zastupovať ju v tomto konaní. Taktiež

odmietla, že by sa chcela ona alebo jej rodina obohacovať alebo že by dokonca boli zlodejmi ako ju označili, a preto tu ide o porušenie dobrých mravov. Označenie „J. D.“ nebolo v správe pre adresáta platby, ale vo výpise z účtu platiteľa. Za omyl má niekto niesť zodpovednosť, orgány žalobcu si ich mali zavolať a mohli to dať do poriadku.

7. Na pojednávaní 8. 7. 2020 bol súdom prvej inštancie vyhlásený rozsudok č. k. : 21C/7/2020 - 134, ktorým bola žaloba zamietnutá pre absenciu aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu. Na základe odvolania žalobcu bolo v odvolacom konaní vyhlásené uznesenie č. k. : 7Co/132/2020 - 165, ktorým Krajský súd v Žiline 24. 2. 2021 napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vrátil mu vec na ďalšie konanie. Podľa záväzného právneho názoru vyjadreného v tomto uznesení odvolacieho súdu výnosy z hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou sú majetkom pozemkového spoločenstva do momentu, kým nie sú vyplatené jednotlivým členom spoločenstva podľa výšky ich spoluvlastníckeho podielu, a preto súd prvej inštancie nesprávne posúdil otázku aktívnej vecnej legitímácie. Žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní a odvolací súd zaviazal súd prvej inštancie zaoberať sa po vecnej stránke nárokom uplatňovaným žalobcom.

8. Na pojednávaní 19. 7. 2021 žalobca uviedol, že zotrváva na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a stotožnil sa s predbežným právnym posúdením súdu, že žalovaná suma sa nachádza na účte žalovanej bez právneho dôvodu. Otázku úrokov z omeškania ponechal žalobca na posúdenie súdom, pričom žalobu v tomto smere nezmenil. Žalobca ďalej vyhlásil, že zástupca žalovanej si zásadným spôsobom zamieňa svoje postavenie zástupcu za postavenie účastníka konania, možno potencionálne v inom súdnom konaní, a teda označuje vzťahy, predkladá listiny a dôkazy preukazujúce tvrdenia, ktoré nesúvisia s predmetným konaním.

9. Žalovaná na pojednávaní 19. 7. 2021 uviedla, že o tom, že boli poukázané peniaze na jej účet absolútne nevedela, dozvedela sa to až vtedy, keď bola podaná žaloba. Ide o konšpiráciu voči jej osobe. Žalobca mal rok na to, aby predvolal sestru a vysvetlil jej situáciu. Žalobca je zodpovedný za svoj omyl. Za tento omyl nemôže byť zodpovedný podielnik, pretože to by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Poukázala na správu, že kontroly vyplácania podielov v roku 2019 konštatujú, že všetko bolo vyplatené v poriadku, neboli zistené žiadne mylné platby. Odmietol tvrdenie predsedu urbáru, že je zlodejka a že úmyselne, resp. naschvál urobila to, z čoho ju obvinil výbor urbáru. Ten účet, to bol sporiaci účet, to bola vkladná knižka, nemohla preto vedieť, že niečo prišlo, nemohla to vedieť, až keď to dostala. Ide o očierňovanie jej osoby.

10. Súd pojednávaní konanom 8. 7. 2020 vykonal dokazovanie (na pojednávaní konanom 19. 7. 2021 sa dokazovanie nevykonávalo, keďže žiadna zo strán sporu už nenavrhol vykonanie ďalších relevantných dôkazov), na základe ktorého súd dospel k nasledovným skutkovým zisteniam.

11. Zo (žalobcom predloženého) výpisu z účtu č. : H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX za obdobie od 13. 6. 2018 do 15. 6. 2018 (č.l. 12 spisu) súd zistil, že 13. 6. 2018 bol z tohto účtu vykonaný prevod sumy 1.401,07 eur na účet H. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, s názvom protiúčtu : „M.. D. J.“, uvedením variabilného symbolu : 20174, konštantného symbolu : 0298 a poznámkou „podiel 2017“.

12. Zo (žalobcom predloženej) žiadosti o upozornenie príjemcu platby z 1. 3. 2019 (č.l. 13) a z potvrdenia o prijatí podania klienta pod číslom : 1902224802 z 22. 2. 2019 (č.l. 14) vyplynulo, že žalobca požiadal banku, aby upozornila príjemcu predmetnej platby a vyzvala ho na spätný prevod pripísaných prostriedkov a pre prípad, ak príjemca platby tak neučiní v lehote 7 dní od doručenia výzvy, aby poskytla žalobcovi údaje potrebné na identifikáciu príjemcu tejto platby.

13. Zo (žalobcom predloženého) listu banky označeného ako „zaslanie identifikačných údajov“ z 18. 3. 2019 (č.l. 15) vyplynulo, že príjemca platby túto sumu v stanovenej lehote nevrátil, a preto banka zaslala žalobcovi identifikačné údaje majiteľa tohto účtu, podľa ktorých je majiteľom predmetného účtu žalovaná.

14. Medzi stranami nebolo sporné (pre nepopretie podľa § 151 ods. 1 CSP) skutkové tvrdenie žalobcu, že predmetom hospodárenia žalobcu je spoločná nehnuteľnosť, ktorá bola v čase vykonania predmetnej platby (v prospech účtu žalovanej) v podielovom spoluvlastníctve členov žalobcu.

15. Za nesporné (na základe zhodnosti skutkových tvrdení strán sporu podľa § 186 ods. 2 CSP) bolo tiež možné považovať skutkové tvrdenie žalobcu, že suma 1.401,07 eur bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu (hoci nie v dôsledku omylu žalobcu pri platbe, či jeho zámerného konania s cieľom uviesť žalovanú do omylu.)

16. Pri právnom posúdení takto zisteného skutkového stavu súd prvej inštancie aplikoval najmä nasledovné hmotnoprávne ustanovenia.

17. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka (zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov, ďalej len „OZ“) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

18. Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

19. Podľa § 456, prvej vety OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

20. Podľa záväzného právneho názoru (§ 391 ods. 2 CSP) vyjadreného v uznesení odvolacieho súdu z 24. 2. 2021, sp.zn.: 7Co/132/2020 výnosy z hospodárenia so spoločnou nehnuteľnosťou sú majetkom pozemkového spoločenstva do momentu, kým nie sú vyplatené jednotlivým členom spoločenstva podľa výšky ich spoluvlastníckeho podielu, a žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu v tomto konaní. Tento záväzný právny názor si bol tunajší súd povinný v ďalšom konaní osvojiť, a preto mal v ďalšom konaní za to, že žaloba je aktívne vecne legitimovaná.

21. Pokiaľ ide o pasívnu vecnú legitímáciu (keďže tento záver nebol odvolacím súdom spochybnený) súd prvej inštancie naďalej zotrval na závere, že bez ohľadu na to na koho boli prevedené podiely žalovanej, bude vždy pasívne vecne legitimovaná v tomto konaní, pretože účet, na ktorý bola žalobou uplatnená suma prevedená je vedený na jej meno.

22. Pokiaľ ide právne úvahy týkajúce sa veci samej súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu musel dospieť k nasledovným záverom. Hoci žalobca tvrdil, že 13. 6. 2018 omylom (t.j. jednou z foriem plnenia bez právneho dôvodu) zaslal zo svojho účtu na účet žalovanej sumu 1.401,07 eur, podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu v uznesení z 24. 2. 2021 okolnosť omylu pri vyplácaní tejto sumy (hodnotiac na základe výsledkov dovtedy vykonaného dokazovania) nepreukázal. Súd prvej inštancie na pojednávaní 8. 7. 2020 vykonal všetky žalobcom navrhnuté dôkazy, a keďže ani neskôr žalobcom navrhnuté dôkazy toto tvrdenie nepreukazovali (žalobca od vyhlásenia uznesenia odvolacieho súdu nenavrhol žiadne dôkazy), musel súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu dospieť k záveru, že vo vzťahu k omylu pri vyplácaní žalobca vôbec neunesol dôkazné bremeno. Z výpisu účtu žalobcu a listu banky bolo preukázané len to, že žalobca 13. 6. 2018 zaslal na účet žalovanej sumu 1.401,07 eur. Záver odvolacieho súdu o neunesení dôkazného bremena k okolnosti omylu pri vyplácaní bol pre súd prvej inštancie záväzný, a preto nemohol za dôkaz preukazujúci omyl žalobcu považovať ani názov protiúčtu : „M.. D. J.“ obsiahnutý vo výpise z účtu žalobcu, na ktorý žalobca opakovane v konaní poukazoval ako dôkaz preukazujúci jeho omyl. Omyl žalobcu pri platbe pritom odmietala aj žalovaná, keď tvrdila, že zo strany žalobcu išlo o zámerné konanie, s cieľom uviesť ju do omylu, aby na ňu mohol následne podať žalobu, očierniť ju a po roku si uplatňovať voči nej úroky z omeškania. Avšak, z tvrdenia žalovanej, že bezdôvodné zaslanie 1.401,07 eur na účet žalovanej bolo zámerné konanie žalobcu, s cieľom uviesť ju do omylu, aby mohol na ňu podať žalobu, očierniť ju a po roku si uplatňovať nárok na úroky z omeškania vyplýva, že samotná žalovaná uznala, že na túto sumu nemala žiaden nárok. Bolo tak možné mať za zhodné skutkové tvrdenia strán sporu, že suma 1.401,07 eur bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu (hoci nie v dôsledku omylu žalobcu pri platbe.) Zhodnosť týchto skutkových tvrdení strán sa však týka výlučne okolnosti, že táto suma bola zaslaná a nachádza sa na účte žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Vo vzťahu k zhodným skutkovým tvrdeniam sa podľa § 186 ods. 2 CSP dokazovanie nevykonáva. Sporné síce naďalej zostalo to, či k zaslaniu peňazí došlo v dôsledku omylu žalobcu, resp. v dôsledku zámerného konania žalobcu, s cieľom uviesť žalovanú do omylu (a vzťahu k tomuto omylu, resp. zámernému konaniu žalobcu strany neunesli dôkazné bremeno), avšak to pre právne posúdenie veci nebolo podstatné, pretože už len zistená (na základe zhodnosti tvrdení strán sporu) okolnosť, že tu

došlo k plneniu v prospech účtu žalovanej bez akéhokoľvek právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 OZ, založila povinnosť žalovanej podľa § 451 ods. 1 OZ vydať žalobcovi toto bezdôvodné obohatenie.

23. Pokiaľ ide o uplatnený nárok na úroky z omeškania, tak žalobca má podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov voči žalovanej nárok na úroky z omeškania, avšak až odo dňa nasledujúceho po dni, kedy mala žalovaná túto sumu žalobcovi vrátiť, teda od nasledujúceho dňa potom ako žalovaná o vrátenie tejto sumy žalobca prvýkrát požiadal (§ 563 OZ), pretože pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia splatnosť dlžného plnenia nevyplýva ani zo zmluvy, ani zo zákona, či rozhodnutia. Z listu banky z 18. 3. 2019 (č.l. 15) pritom vyplynulo, že najneskôr k dátumu jeho spísania bolo možné mať za to, že žalovaná bola (prostredníctvom banky - žalobcom) požiadaná o vrátenie tejto sumy, a že teda nasledujúceho dňa bolo možné mať toto plnenie za splatné, a preto od ďalšieho dňa (20. 3. 2019) sa žalovaná dostala do omeškania a žalobca mal odvtedy voči žalovanej nárok na príslušné úroky z omeškania. Preto súd zamietol žalobu v časti uplatneného nároku na úroky z omeškania za obdobie od 14. 8. 2018 do 19. 3. 2019. Uplatnenú výšku úrokov z omeškania v sadzbe 5 % ročne pritom súd považoval za v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, keďže základná úroková sadzba T. v čase začatia omeškania predstavovala 0 %. Súd takisto v súlade s § 517 ods. 2 CSP považoval za správne žalobcovo vyčíslenie úrokov z omeškania z priznanej (neuhradenej) sumy bezdôvodného obohatenia vo výške 1.401,07 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš písomne v dvoch vyhotoveniach, o ktorom odvolaní bude rozhodovať Krajský súd v Žiline.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.